

СМЕЛО, ТАЛАНТЛИВО

И с втория си спектакъл на русенска сцена в рамките на фестивала Пловдивската народна опера показа, че нейните успехи почиват на здрава основа и са напълно закономерен резултат от правилната политика на нейното ръководство.

Ориентирането на този млад колектив към съвременни произведения, творческото дръзновение на създателите на спектаклите и неоспоримият талант на изпълнителите обуславят големите постижения и непрестанния възход, на който сме свидетели през последните години.

Най-силната страна на втория спектакъл, с който пловдивчани се представиха пред нашата публика — музикалната драма в две части „Консулт“ от Джан-Карло Меноти, бяха високо ниво в пълното единомислие, с което диригент, режисьор и художник го провеждат от началото до края. Всеки от тях е използвал най-рационално всичко, което творбата съдържа.

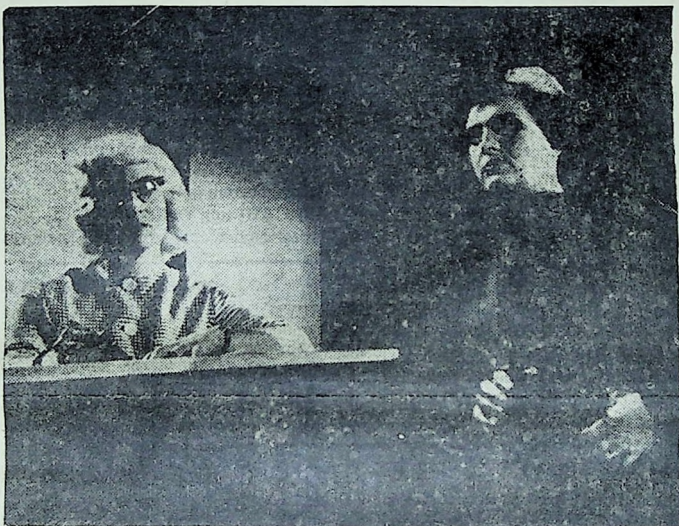
Диригентът Невин Михелев е почувствувал верно както силно експресивното начало в музиката, така и топлия лиризъм, който лъха от интимните мечти на героите. Работата му с оркестра е прецизна и точна, проследена с много пестеливост, вкус и разбиране. Михелев не се разплива, а води действието сигурно, с очевидно разбиране и проникване в стилизирания свят.

Трудно може да се каже къде е най-високото постижение на режисьора Бохос Афеян. Той е изградил спектакъла „на един дъх“. Неговата здрава и талантлива ръка, неговият верен режисьорски поглед си чувствуват навсякъде — в поведението на героите, в техните взаимоотношения, в тяхната контрастност, в техния двубой. И тук (както в музиката) се налага една завладяваща рационална пестеливост на външната изва на героите, която при това дава простор за пълно изявяване на емоционалните кулминации. И те не се възприемат като празен мелодраматичен ефект, а като дълбока и затрогаща житейска правда.

Единомислието между диригента и режисьора са довели

художника Михаил Михайлов до едно наистина голямо постижение в сценографията. И в неговата работа основният белег е пестеливостта. Той не е разточителен нито на багри, нито на елементи. Поситгнал е най-важното: със съвсем малко

бедителен изпълнител. Мъжествеността Джон Сорел на Николай Смочевски, искрената вяра и трагичната безизходица на Магда Сорел, пресъздадена от Райна Кошерска, топлата сърдечност на Майката на Минка Лилова са ярко доказателство за

средства да каже много, и то да бъде силно и въздействащо. Разпределението на сценичното пространство, сполучливо намерение двойни проекции, изразителните символи по време на оркестровите интермедии, отличното боравене с театралната техника аплитат сценографското решение на художника толкова тясно с музиката и режисьорски замисъл, че трудно бихме си представили този убедителен спектакъл оформен по друг начин.

Следователно тайната на голямото постижение на Пловдивската народна опера в „Консулт“ от Меноти е: в пълното и органично сливане на творческите възможности и разбиране на тримата създатели на спектакъла — диригент, режисьор и художник — сливане на високо професионално ниво.

Трудно е да се поставят оценки на изпълнителите. Всеки от тях даде максимум от това, на което е способен. И наистина, са един способен артист може с лекота, непринудено и чувство за верен органичен живот на сцената да покрие сложните вокални изисквания на композитора и да ги покаже правдиво чрез не по-малко сложното сценично поведение. С пълно право представянето може да се нарече спектакъл без неу

това, което казахме по-горе. Или да вземем вулгарната самонадеяност и цинизма на Тайния полицейски агент на Васил Мирчев, или „моторното“ бездушие на Секретарката, представено с голямо актьорско майсторство от Ана Ангелова — това са плеада от образи, които живеят на сцената и вълнуват със своята искреност, непосредственост и житейска убедителност. Или да припомним фокусника (Ника Магадов) на Аврам Андреев. Колко разнообразие в средствата и същевременно пестеливост и чувство за мярка! Същите хубави думи могат да се кажат и за Асен Траянов, Люси Божкова, Таня Карловска, Таня Стефанова и Иван Вампиров.

В спектакъла няма нищо излишно, няма нищо, което да е направено заради празния ефект. Целият творчески колектив на операта е тръгнал направо към целта. И тя е постигната! Силно, действено и вълнуващо!

Всичко, което видяхме от двата спектакъла на Пловдивската опера по време на гостуването ѝ на русенска сцена, ни дава основание да явваме, че в най-близко бъдеще българската музикална общественост ще бъде зарадвана с нови и вълнуващи произведения, пресъздадени от този талантлив колектив.

Б. Хинчев
(На снимката) Сцена от спектакъла